

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0203

EU:n lammas- ja vuohialan nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät

Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. toukokuuta 2018 EU:n lammas- ja vuohialan nykytilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä (2017/2117(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission aloitteesta vuosina 2015 ja 2016 järjestetyn Euroopan lampaanlihafoorumien suositukset,
- ottaa huomioon tutkimuksen lammas- ja vuohialan tulevaisuudesta Euroopassa, jonka parlamentin politiikkayksikkö B teki maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan pyynnöstä,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman lammas- ja vuohialan tulevaisuudesta Euroopassa¹,
- ottaa huomioon komission vuonna 2011 tekemän arvioinnin YMP-toimenpiteistä lammas- ja vuohialalla,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät luontoa, ihmisiä ja taloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta luontoa, ihmisiä ja taloutta varten²,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2017 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi”(COM(2017)0339),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä,

¹ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 41.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0441.

- ottaa huomioon Alankomaiden oikeusasiamiehen päätelmät, jotka hän antoi vuoden 2012 raportissaan hallituksen lähestymistavasta Q-kuumeeseen¹ sekä vuonna 2017 julkaisemassaan tutkimuksessa siitä, mitä hallitus on oppinut Q-kuume-epidemiasta²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A8-0064/2018),
- A. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvatus ovat suurimmassa osassa EU:ta aloja, joilla on alhainen kannattavuus ja unionin alhaisimpiin kuuluva tulotaso, mikä on suurelta osin seurausta korkeista, toisinaan myyntihinnat ylittävistä toiminta- ja sääntelykustannuksista, sekä raskas hallinnollinen rasite, minkä vuoksi monet kasvattajat yhä useammin päättävät lähteä näiltä aloilta;
- B. toteaa, että elintarvikeketjun epätasapaino lisää näiden alojen haavoittuvuutta, ja pitää valitettavana, että toistaiseksi komissio ei ole toteuttanut parlamentin vaatimia tarvittavia sääntelytoimia;
- C. katsoo, että lammas- ja vuohituotanto ja sen säilyttäminen on mahdotonta ilman kasvattajille taattuja vakaita tuloja;
- D. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvatus Euroopassa on kausiluonteista, toisin kuin eräillä muilla maailman alueilla, jotka voivat harjoittaa kattavaa kasvatus- ja tuotantoa ympäri vuoden; ottaa huomioon, että huomattava kausiluonteisuus voi johtaa viljelijöiden ja tuottajien taloudelliseen epävarmuuteen;
- E. ottaa huomioon, että molemmilla aloilla on potentiaalia luoda ja säilyttää työpaikkoja epäsuotuisilla alueilla, kuten syrjäisillä alueilla ja vuoristoalueilla;
- F. katsoo, että lammas- ja vuohituotannossa on merkittävää kehitys- ja työllisyyspotentiaalia monille epävakaille maaseutualueille ja kaupunkien lähialueille lähinnä lampaan- ja vuohenlihan sekä korkealaatuisten maitotuotteiden myynnin ansiosta, sillä ne voidaan tuoda markkinoille lyhyiden paikallisten toimitusketjujen avulla;
- G. ottaa huomioon, että lampaankasvattajilla on vaikeuksia löytää pätevää ja joskus jopa ammattitaidotonta työvoimaa;
- H. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvatus on osa monien jäsenvaltioiden kulttuuriperintöä ja tuottaa korkealaatuisia perinteisiä tuotteita;
- I. toteaa, että lammas- ja vuohialalla on noudatettava maailman tiukimpia vaatimuksia elintarviketurvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä ympäristönsuojelun alalla;
- J. toteaa, että lampaat ja vuohet, etenkin kuin harjoitetaan laiduntamista, ovat tärkeitä ympäristön kestävyysedistämässä, sillä niitä elää 70 prosentilla EU:n luonnonhaitoista kärsivistä alueista, myös syrjäisillä ja suhteellisen vaikeapääsyisillä

¹ <https://www.nationaleombudsman.nl/onderzoeken/2012/100>

² <https://www.nationaleombudsman.nl/onderzoeken/2017030-onderzoek-naar-de-lessen-die-de-overheid-uit-de-qkoorts-epidemie-heeft>

alueilla, ja ne auttavat osaltaan pitämään yllä luonnon monimuotoisuutta (kotoperäiset paikalliset rodut mukaan luettuina) ja torjumaan eroosiota, biomassan ei-toivottua kertymistä, suojapatojen vahingoittumista, lumivyöryjä ja metsä- ja pensaikkopaloja;

- K. toteaa, että lampaan- ja vuohenkasvatuksella on tärkeä sosioekonominen merkitys Euroopan maaseutualueilla, sillä ne tukevat maataloutta ja työllisyyttä epäsuotuisilla alueilla ja tuottavat korkealaatuisia perinteisiä tuotteita;
- L. toteaa, että on edistettävä kasvattajien sukupolvenvaihdosta, jotta voidaan varmistaa tällaisen karjankasvatuksen jatkuminen ja auttaa taltuttamaan monien sellaisten maaseutualueiden nopea väestökato, joilla on niukasti peruspalveluita ja perheiden tukipalveluita, millä on vaikutusta erityisesti naisiin, jotka tekevät merkittävää, usein näkymätöntä työtä tällä alalla;
- M. toteaa, että nämä alat tarjoavat suotuisan ympäristön ja mahdollisuuksia nuorille, jotka haluavat aloittaa maataloustoiminnan inhimillisissä maatilarakenteissa, joissa on alhaisempi pääoman tarve, vahva kollektiivinen organisaatio, harjoitetaan talkootyötä ja joissa on yhteisen käytön mahdollistavia osuuskuntia, tai jotka haluavat perustaa yrityksiä;
- N. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvattajien keski-ikä nousee ja että sukupolvien välisessä tietämyksen siirrossa on puutteita, mikä haittaa molempien alojen moitteetonta toimintaa ja saattaa johtaa ammattitaidon ja tietämyksen heikkenemiseen tulevaisuudessa; ottaa huomioon, että kasvattajilta ja korkealaatuisten jalosteiden, kuten pienimuotoisesti tuotetun juuston, tuottajilta puuttuvat usein tarvittavat myynti- ja markkinointitaidot, joita tarvitaan niiden valmistamien tuotteiden saattamiseksi markkinoille houkuttelevalla tavalla;
- O. toteaa, että suuri osa lampaista ja vuohista kasvatetaan EU:ssa laajaperäisen kotieläintuotannon olosuhteissa, kuten laitumella; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa alat tukeutuvat intensiiviseen vuohen- ja lampaankasvatukseen;
- P. toteaa, että nämä alat auttavat suojelemaan ekologisesti tai luonnonarvoltaan hyvin arvokkaita alueita, kuten laidunmaita ja luonnonlaitumia, metsälaitumia ja muita metsälaidunjärjestelmiä tai dehesa-laidunmaita sekä vähemmän hedelmällisiä maa-alueita, ja niillä on myös keskeinen tehtävä aluskasvillisuuden raivaamisessa;
- Q. ottaa huomioon, että ennen asetuksen (EU) 2017/2393¹ voimaantuloa pysyvien nurmien määritelmä ei kattanut asianmukaisesti Välimeren alueen laidunmaita, joilla kasvaa puumaisia lajeja, kuten dehesa-laidunmaat ja muut peltometsäjärjestelmiin liittyvät

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2393, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EU) N:o 1305/2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annetun asetuksen (EU) N:o 1306/2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun asetuksen (EU) N:o 1307/2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ja elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä annetun asetuksen (EU) N:o 652/2014 muuttamisesta (EUVL L 350, 29.12.2017, s. 15).

ekosysteemit, minkä vuoksi pienempi osuus alueista voi saada suoria tukia, millä on vahingollinen vaikutus näiden alueiden karjankasvattajiin;

- R. ottaa huomioon, että laiduntaminen on perinteistä laajaperäisen karjankasvatuksen toimintaa, jota harjoitetaan erityisesti vuoristoalueilla, ja se tekee kehityksen mahdolliseksi alueilla, joille on vaikea päästä tai joita on vaikea mekanisoida ja joiden maataloustuotannollinen arvo on alhainen, ja mahdollistaa siten taloudellisen toiminnan säilymisen;
- S. ottaa huomioon, että vuodenaikojen mukainen laiduntaminen on osa maatalouskäytäntöjä joissakin jäsenvaltioissa;
- T. ottaa huomioon, että nykyiseen yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP) sisältyy erilaisille kotoperäisille lammas- ja vuohiroduille myönnettävä tuki;
- U. ottaa huomioon, että nämä rodut ovat mukautuneet hyvin paikalliseen ympäristöön ja niillä on merkittävä tehtävä biologisen monimuotoisuuden ja luonnon tasapainon säilyttämisessä elinympäristöissään;
- V. ottaa huomioon, että kotoperäiset rodut ovat huomattavasti paremmin sopeutuneita paikallisiin olosuhteisiin ja ominaisuuksiin;
- W. ottaa huomioon, että 1980-luvun jälkeen lampaiden määrä on laskenut 25 miljoonalla ja että viimeisten 17 vuoden aikana tuotanto on vähentynyt yli 20 prosenttia;
- X. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenlihan kulutus on vähentynyt viime vuosien aikana merkittävästi, sillä lampaanlihan kulutus henkeä kohti on laskenut vuonna 2001 kulutetusta 3,5 kilosta nykyiseen kahteen kiloon, ja toteaa, että tämän laskusuuntauksen on havaittu jatkuvan vuonna 2017 erityisesti nuorten keskuudessa;
- Y. ottaa huomioon Euroopan vuohenlihamarkkinoiden ainutlaatuisuuden, sillä tuotanto sijoittuu pääasiassa Kreikkaan, Espanjaan ja Ranskaan, ja kulutus puolestaan on erityisen merkittävää Portugalissa, Italiassa ja Kreikassa;
- Z. ottaa huomioon, että vuohenlihan tuotanto kileistä tai täysikasvuisista eläimistä on sesonkiluonteista ja kyseessä on vain muutaman toimijan hallinnassa olevan maidontuotannon sivutuote, jonka myyntihinta ei tarjoa riittävää korvausta kasvattajalle;
- AA. ottaa huomioon, että vuohenlihan vähäinen esilläolo myyntipisteissä merkitsee tuotteen vähäistä näkyvyyttä ja siten kulutuksen laskua;
- AB. ottaa huomioon, että 3 prosenttia eurooppalaisesta maidontuotannosta ja 9 prosenttia eurooppalaisesta juustontuotannosta pohjautuu lampaan- ja vuohenkasvatukseen ja että nämä alat työllistävät 1,5 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa;
- AC. ottaa huomioon, että vuohenmaidon ja -juuston kulutus on viime vuosina lisääntynyt merkittävästi useissa jäsenvaltioissa;
- AD. ottaa huomioon, että unionin lampaanlihantuotanto kattaa vain noin 87 prosenttia markkinakysynnästä ja että kolmansista maista, joiden kärjessä on Uusi-Seelanti, peräisin oleva tuonti heikentää eurooppalaisen tuotannon kilpailukykyä herkimpinä ajankohtina (pääsiäinen ja joulukuu), mutta myös muina vuodenaikoina, sillä Uusi-Seelanti ja Australia ovat lampaanlihan suurimpia viejiä;

- AE. ottaa huomioon, että Uusi-Seelanti on viime vuosina lisännyt tuoreen ja jäähdytetyn lihan vientiä ja vähentänyt perinteistä pakastetun lihan vientiään, mikä on lisännyt maan viennin vaikutusta unionin tuoreen lihan markkinoihin ja laskenut eurooppalaisille tuottajille maksettavia hintoja; katsoo, että tämä on otettava huomioon Uuden-Seelannin kanssa käytävissä tulevilla vapaakauppasopimusneuvotteluissa;
- AF. ottaa huomioon, että monissa tapauksissa eurooppalaiset tuottajat eivät voi kilpailla tasapuolisesti sellaisista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin kanssa, johon sovelletaan usein alhaisempia laatua, sääntelyä ja ympäristöstandardeja koskevia vaatimuksia;
- AG. katsoo, että arkaluonteisuutensa vuoksi lammas- ja vuohialoja olisi joko suojeltava Euroopan unionin ja Uuden-Seelannin sekä Australian välillä parhaillaan käytävien vapaakauppasopimusneuvottelujen yhteydessä tai ne olisi jätettävä kokonaan näiden kauppasopimusten ulkopuolelle;
- AH. ottaa huomioon, että joillakin alueilla EU:n naapurustossa on osoitettu kiinnostusta EU:sta peräisin oleviin lampaan- ja vuohenlihatuotteisiin, mikä on EU:n tuottajille tilaisuus, jota ei valitettavasti ole hyödynnetty täysimääräisesti;
- AI. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen unionista voi aiheuttaa merkittäviä muutoksia EU:n sisäiseen lampaanlihakauppaan, sillä Yhdistynyt kuningaskunta on unionin tärkein lampaanlihan tuottajamaa ja ensisijainen saapumisreitti kolmansista maista peräisin olevalle tuonnille;
- AJ. ottaa huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta tuo noin puolet lampaanlihan markkinakiintiöstään Uudesta-Seelannista ja lähes kaksi kolmasosaa Australiasta ja että unioni ei voi vapautua yhdessä yössä kansainvälisistä sitoumuksistaan, mikä lisää brexitin aiheuttamaa epävarmuutta;
- AK. ottaa huomioon, että lampaiden ja vuohien villa on kestävä, uusiutuva ja biologisesti hajoava resurssi tekstiilialalla;
- AL. ottaa huomioon, että villaa ei tunnusteta SEUT-sopimuksen liitteen I mukaiseksi maataloustuotteeksi, vaan se on luokiteltu ainoastaan asetuksen (EU) N:o 142/2011 mukaiseksi eläimistä saatavaksi sivutuotteeksi;
- AM. ottaa huomioon, että tunnustuksen puute saattaa lampaankasvattajat epäedulliseen asemaan muihin kasvattajiin verrattuna, koska villaan sovelletaan kuljetettaessa korkeampia vaatimuksia kuin tunnustettuihin maataloustuotteisiin ja koska villaan ei ole mahdollista soveltaa markkinatoimenpiteitä yhteisen markkinajärjestelyn kautta;
- AN. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvatusta harjoitetaan pääasiassa laajaperäisesti, joten eläimet ovat suorassa yhteydessä luonnonvaraisten eläinten kanssa, joiden terveydentilasta ei ole takeita;
- AO. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti scrapie-suunnitelma on johtanut jalostuseläinkantojen vaihdon vähenemiseen 100 prosentilla, ja toteaa, että pienten kotoperäisten rotujen kohdalla scrapie-genotyyppien määrittely on johtanut urosjalostuseläinten määrän vähenemiseen jopa 50 prosentilla;
- AP. ottaa huomioon, että äskettäiset eläintautien puhkeamiset ovat osoittaneet, että taudin puhkeaminen yhdessä jäsenvaltiossa voi muodostaa uhkan koko Euroopan

maatalousmarkkinoille, ja muistuttaa, että Euroopan unionissa on puhjennut useita epidemioita, joista joillakin, kuten vuosina 2007–2011 vuohitiloilla puhjenneella kaikkein laajimmalla Q-kuume-epidemiolla, on seurauksia ihmisten terveydelle;

- AQ. toteaa, että lampaiden ja vuohien rokottaminen suojelee jäsenvaltioissa olevia laumoja rajat ylittäviä tauteja vastaan, rajoittaa infektioriskiä jäsenvaltioiden välillä ja auttaa lieventämään mikrobilääkeresistenssin vaikutuksia;
- AR. ottaa huomioon, että mikrobilääkeresistenssin torjumista koskevan Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelman mukaan rokottamalla tapahtuva immunisaatio on kustannustehokas kansanterveydellinen toimenpide mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi huolimatta siitä, että antibioottien käyttö on edullisempaa lyhyellä aikavälillä, ja että suunnitelmassa esitetään myös kannustimia diagnostiikkamenetelmien, vaihtoehtoisten mikrobilääkkeiden ja rokotusten käytön lisäämiseksi;
- AS. ottaa huomioon, että lampaiden ja vuohien sähköisen tunnistamisen järjestelmä takaa tehokkaalla tavalla eläinten jäljitettävyyden, mutta korvamerkkien lukemisessa tapahtuvista tahattomista virheistä tai korvamerkkien katoamisesta voi aiheutua toisinaan kohtuuttomia seuraamuksia;
- AT. ottaa huomioon, että kasvattajilla on myös usein vaikeuksia soveltaa nykyisiä tunnistamista koskevia sääntöjä karitsoihin ja kileihin;
- AU. ottaa huomioon, että tiettyjen eläinlajien, erityisesti suurpetojen, suojele luontotyyppidirektiivin (92/43/ETY) nojalla, niiden elinympäristöjen ja luonnollisten saaliiden määrän ja laadun heikkeneminen yhdistettynä maaseudun väestökatoon ja jäsenvaltioiden puutteellisiin investointeihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin ovat kaikki osaltaan lisänneet petoeläinten hyökkäyksiä lammas- ja vuohilaumoja kohtaan kaikilla alueilla ja pahentaneet joidenkin maatilojen jo ennestään epävarmaa tilannetta ja vaarantaneet perinteisen maa- ja laiduntalouden monilla alueilla;
- AV. toteaa, että joillakin Euroopan unionin alueilla petoeläinten ja suurpetojen suojelun taso on hyvä;
- AW. toteaa, että olisi harkittava mahdollisuutta muuttaa lajien suojelun tasoa tietyillä alueilla heti, kun haluttu suojelun taso on saavutettu;
- AX. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenkasvattajien on selviydyttävä huomattavasta byrokratiasta ja hallinnollisista rasitteista, joita aiheutuu paitsi YMP:stä myös muista EU:n säännöistä, kuten säännöistä, jotka koskevat sellaisten eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyä, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi;
- AY. ottaa huomioon, että lammas- ja vuohimarkkinat ovat erittäin pirstoutuneet ja markkinahintojen ilmoittaminen ei ole kovinkaan avointa;
- AZ. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa on hyvin vähän teurastamoita, mikä estää kyseisten alojen kehittymistä niissä;
- BA. ottaa huomioon, että teurastusalan rakenneuudistus, terveysvaatimukset ja kasvatuksen vähenemisestä johtuva eläinten teurastuksen väheneminen ovat johtaneet monilla alueilla sellaisten talouden välineiden häviämiseen, joita tarvitaan lisäarvon tuottamiseksi ja paikallisten hankintaketjujen tukemiseksi;

- BB. ottaa huomioon, että muun muassa teurastamoalalla tehdyt rakenneuudistukset, toimenpiteet, joita on sovellettu ”hullun lehmän” kriisin seurauksena, sekä hygienia- ja terveystapakettiin liittyvät tekijät ovat johtaneet monissa jäsenvaltioissa erinäisten suoran paikallisen myynnin säilymisen kannalta tarpeellisten välineiden häviämiseen ja teurastuskustannusten kasvuun;
- BC. ottaa huomioon, että liikuteltavat lypsyasemat ja teurastamot tai toimenpiteet tällaisten palveluiden asettamiseksi saataville paikan päällä ovat tärkeitä ja tarpeellisia, jotta edistetään lampaan- ja vuohenkasvatuksen tuottavuutta;
- BD. ottaa huomioon, että lampaan- ja vuohenlihan lopputuotevalikoima ei useinkaan ole kovin suuri verrattuna muihin lihatyyppeihin, minkä vuoksi ne eivät ole kuluttajan kannalta niin houkuttelevia, jolloin kysyntää on vähemmän;
- BE. ottaa huomioon tarpeen parantaa lihantuotannon lisäarvoa ja ottaa käyttöön uusia menetelmiä, jotka on sovitettu paremmin yhteen nuorten kulutustottumusten kanssa;
- BF. ottaa huomioon, että lampaista ja vuohista saadaan laaja valikoima liha-, maito- ja villatuotteita kuluttajille koko EU:ssa ja että lampaan- ja vuohenkasvatuksella on tärkeä kulttuurinen rooli monissa yhteisöissä, kuten ”kukeri” Bulgariassa ja ”capra” Romaniassa;
- BG. ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa on kasvavat markkinat paikallisille ja luonnonmukaisesti kasvatetuille maataloustuotteille, jotka vastaavat kuluttajien avoimuus- ja laatuvaatimuksia;
- BH. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 665/2014 mukaisesti jäsenvaltiot voivat käyttää vapaaehtoista laatuilmaisua ”vuoristoalueen tuote” keinona lisätä vuoristoalueiden lampaista ja vuohista saatavien tuotteiden näkyvyyttä;
- BI. ottaa huomioon, että EU:n laatujärjestelmät ja erityisesti suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut alkuperänimitykset tarjoavat välineet lampaista ja vuohista saatavien tuotteiden näkyvyyden lisäämiseen ja siten suuremmat mahdollisuudet tuotteiden markkinoiden toteutumiseen;
- BJ. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa on puutteita toista näistä aloista tai molempia aloja koskevassa rakennepolitiikassa, mikä on esteenä niiden kehittämiselle;
- BK. katsoo, että tällaisiin toimenpiteisiin voisi sisältyä erilaisia vaiheita, kuten jalostusta (siitosvalinta, pässien kasvatus jne.) sekä markkinatoteutusta koskevia suosituksia;

Parempi tuki

1. tukee komission aloitteesta järjestetyn Euroopan lampaanlihafoorumien vuonna 2016 julkaisemia suosituksia ja erityisesti tarvetta asettaa ympäristömaksu lammas- ja vuohialan roolin tunnustamiseksi julkishyödykkeiden tarjonnassa erityisesti, kun tämä perustuu laajaperäiseen laiduntamiseen ja kyse on maanparannuksesta sekä monimuotoisuuden, ekosysteemien, ympäristön kannalta arvokkaiden alueiden ja veden laadun säilyttämisestä sekä ilmastonmuutoksen, tulvien, lumivyöryjen, metsäpalojen ja niihin liittyvän eroosion ehkäisemisestä ja maaseudun ja työllisyyden säilyttämisestä; korostaa, että näiden suositusten olisi koskettava myös vuohenliha-alaa ja molempien alojen maidontuotantoa;

2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan kannustimien tarjoamista viljelijöille, jotka harjoittavat vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle;
3. kannattaa lammas- ja vuohialaa koskevien vapaaehtoisten tuotantoon sidottujen tukien ja muiden vastaavien molemmille aloille tarkoitettujen toimenpiteiden säilyttämistä tai tarvittaessa vahvistamista yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) seuraavan uudistamisen yhteydessä, eriytetyt tuet laiduntaville laumoille mukaan luettuina, jotta voidaan jarruttaa tuottajien katoamista näiltä aloilta Euroopan unionissa, kun otetaan huomioon, että lampaiden ja vuohien kasvattajat ovat erittäin riippuvaisia suorista tuista;
4. korostaa, että asetuksesta (EU) 2017/2393 käydyissä neuvotteluissa saavutetun sopimuksen mukaisesti vapaaehtoisen tuotantoon sidotun tuen järjestelmää yksinkertaistetaan ja selkeytetään poistamalla viittaukset määrällisiin rajoituksiin ja tuotannon säilyttämiseen ja säätämällä siitä, että tiettyjä kelpoisuusvaatimuksia ja kokonaistalousarviota voidaan tarkistaa vuosittain jäsenvaltioissa;
5. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita laajentamaan maatalouden ympäristötuet koskemaan laidunmaita, joita käytetään lampaiden ja vuohien laiduntamiseen, ja tukemaan kasvattajia, jotka edistävät eläinten hyvinvointia;
6. suhtautuu myönteisesti asetusta (EU) 2017/2393 koskevien neuvottelujen yhteydessä saavutettuun sopimukseen Välimeren alueen laidunmaiden, kuten dehesa-laidunmaiden, erityispiirteiden tunnustamisesta, jotta saataisiin aikaan oikeudenmukaisemmat suoriin tukiin oikeutetun alueen määrittelemistä koskevat järjestelyt ja päästäisiin eroon tyyppillisestä luonnonlaiduntamisen ja metsälaidunjärjestelmien syrjinnästä;
7. korostaa tämän tyyppisen laiduntamisen merkitystä metsäpalojen ehkäisemisessä, mutta toteaa kuitenkin, että nämä parannukset ovat edelleen vapaaehtoisia jäsenvaltioille;
8. katsoo, että muita metsäpeltojärjestelmiin liittyviä ekosysteemejä ei saisi syrjiä tässä yhteydessä, ja vaatii, että 50 prosentin nurmivaatimus metsäalueilla hehtaarikohtaisen suoran tuen myöntämiseksi viljelijöille poistetaan, kun kyseessä ovat vuohien ja lampaiden kasvattajat;
9. kannattaa laiduntamisen sallimista ekologisilla aloilla, mukaan luettuina kuivat ja huonolaatuiset laidunmaat, joita on joillakin muuta heikommassa asemassa olevilla alueilla;
10. korostaa, että laiduntamista ei pitäisi sallia, jos vaarana on herkkien luonnonalueiden vahingoittuminen; korostaa tässä yhteydessä märehelijöiden suurta merkitystä raakakuidun hyödyntämisessä;
11. pitää tarpeellisena tarjota lisää tukea nuorille ja uusille viljelijöille, sekä suorien tukien että maaseudun kehittämissä politiikan puitteissa maksettavien tukien muodossa, johdonmukaisesti kansallisten toimintalinjojen kanssa kannustimien käyttöönottoiseksi lammas- ja vuohitilojen perustamiseksi tai jatkamiseksi, sillä karjankasvattajien keskimääräinen ikä, joka on jopa selvästi korkeampi kuin muissa maatalousammateissa heikon kannattavuuden vuoksi, on yksi keskeisistä maaseutualueiden elinvoimaisuuden ja unionin elintarviketurvan ylläpitämisen haasteista;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon erityisongelmat, joita näillä aloilla työskenteleviä naisia edustavat järjestöt ovat tuoneet esiin, toteuttamalla

toimenpiteitä, joilla muun muassa parannetaan heidän näkyvyyttään, edistetään omistajuutta ja yhteisomistajuutta sekä otetaan käyttöön tarvittavia perheiden tukipalveluja;

13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään erityisiä ohjelmia, joiden ansiosta naiset voivat löytää paikkansa näillä aloilla, sillä tämä voisi vaikuttaa merkittävästi tarvittavaan sukupolvenvaihdokseen näillä aloilla ja auttaa säilyttämään lampaan- ja vuohenkasvatuksen perheyrittöimintana;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota lammas- ja vuohialan geneettisten resurssien moninaisuuteen, koska ne ovat tärkeitä tuottavuudelle (hedelmällisyys, jälkeläistuotto jne.), tuotteiden laadulle sekä eläinten sopeuttamiselle ympäristöönsä;
15. arvostaa tällä hetkellä saatavilla olevia tukia kotoperäisten rotujen ja eriytetyn laadun, myös luonnonmukaisen tuotannon sertifiointin, edistämiseksi;
16. korostaa tässä yhteydessä, että eläinten jalostussuunnitelmissa olisi otettava huomioon paikallisten rotujen ja maatiaisrotujen säilyttäminen;
17. korostaa kotoperäisten lammas- ja vuohirotujen merkitystä Alppien alueen laiduntamiselle, sillä muiden rotujen käyttö alueella on käytännössä mahdotonta;
18. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla tehostetaan tällaisten lammas- ja vuohirotujen tukemista;
19. kehottaa lisäämään tukea lammas- ja vuohialalla toimiville tuottajaorganisaatioille;
20. ottaa huomioon tukien kehityksen näillä aloilla, mikä on erittäin tärkeää tuotannon tehokkuuden ja kilpailukyvyn lisäämiseksi, tuotteiden laadun parantamiseksi ja EU:n omavaraisuuden lisäämiseksi lampaanlihan tarjonnan osalta, ja toteaa, tämä kaikki on EU:n tehokkuuden ja laadun parantamista koskevien tavoitteiden mukaista;

Menekinedistäminen ja innovointi

21. kehottaa komissiota lisäämään tukeaan innovatiivisia tuotantomenetelmiä ja -tekniikoita koskevalle tutkimukselle lammas- ja vuohialan kilpailukyvyn lujittamiseksi ja liha-, maito- ja villatuotteiden menekin edistämiseksi unionin sisämarkkinoilla, minkä yhteydessä olisi korostettava perinteisten tuotteiden, kuten juuston, lisäksi myös uudenlaisempia ruhonosia, jotta voidaan tarjota kuluttajien odotuksia ja markkinakysyntää vastaavia tuotteita; kehottaa komissiota edistämään myös säännöllisempää kulutusta toteuttamalla tiedotuskampanjoita uusille kuluttajille soveltuvista ruuanlaitto- ja valmistustavoista, myös uusissa naapurimaissa ja itäisillä markkinoilla, ja korostamaan lampaan- ja vuohenlihan ravitsemuksellisia ja terveydellisiä hyötyjä;
22. pitää välttämättömänä torjua ajatusta siitä, että lampaasta on vaikea tehdä ruokaa, sekä vastustaa punaisen lihan syönnin välttelyä koskevaa nykysuuntausta;
23. korostaa, että on välttämätöntä pyrkiä lisäämään lampaan- ja vuohenlihan kulutusta, jos aiotaan lisätä tuotantoa EU:ssa;

24. ilmaisee tyytyväisyytensä komission aikeeseen luoda lampaan- ja vuohenlihasta ja -maidosta valmistettuja tuotteita koskeva oma budjettikohta seuraavissa unionin yhteisrahoittamissa menekinedistämistoimissa;
25. korostaa tarvetta varmistaa riittävä rahoitus menekinedistämiskampanjoille, joilla pyritään lisäämään lampaasta ja vuohesta saatavien tuotteiden kulutusta kaikkialla EU:ssa;
26. kehottaa sisällyttämään nahat ja villan tukeen oikeutettujen tuotteiden joukkoon;
27. kehottaa komissiota koordinoimaan lampaasta ja vuohesta saatavien tuotteiden suojatun maantieteellisen merkinnän ja suojatun alkuperänimityksen edistämiskampanjoita niiden houkuttelevuuden lisäämiseksi; kehottaa tutkimaan perusteellisesti villan markkinamahdollisuuksia tuottajien paremman taloudellisen tuoton varmistamiseksi;
28. kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön vapaaehtoisen laatuilmaisun ”vuoristoalueen tuote”, kuten nykyisessä EU:n lainsäädännössä säädetään, sillä kyseessä on väline, jolla varmistetaan tuotteen parempi näkyvyys ja lisätään kuluttajien mahdollisuutta tehdä tietoon perustuvia valintoja;
29. korostaa tarvetta ottaa käyttöön lampaan- ja karitsanlihaa koskevat takuumerkinnät sekä yksittäisille tuottajille että tuottajajärjestöille mahdollisina eriytetyn laadun tuensaajina; korostaa, että toimivaltaisen paikallisen viranomaisen on hyväksyttävä tällaiset merkinnät niiden käyttöä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;
30. kehottaa tukemaan EU:n laajuisia menekinedistämistapahtumia, kuten lammas- ja vuohialoille omistettuja festivaaleja ja muita vastaavanlaisia vuotuisia tapahtumia keinona lisätä kansalaisten tietoisuutta näiden alojen hyödyistä EU:lle, ympäristölle ja unionin kansalaisille;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan perinteisen lampaan- ja vuohekasvatuksen käytäntöjen hyödyntämistä maatilamatkailun avulla;

Hyvät käytännöt

32. kehottaa komissiota luomaan olosuhteet lampaan- ja vuohe maidon tuotantoalan kehittämiselle siten, että tiloille annetaan mahdollisimman suuri lisäarvo sellaisten korkealaatuisten menettelyjen avulla, jotka edistävät pääasiassa lyhyiden tai paikallisten hankintaketjujen kautta markkinoitavien maitotuotteiden tuotantoa tiloilla; pitää tässä yhteydessä tärkeänä, että komissio varmistaa, että hygieniavaatimukset pannaan paremmin täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa käyttämällä erityisesti FACE-verkoston (Farmhouse and Artisan Cheese & Dairy Producers European network) viljelijöiden yhteistyössä komission kanssa laatimaa ”Guide for Good Hygiene Practices in Artisanal Cheese Production” -opasta;
33. kehottaa komissiota perustamaan verkkofoorumia, jossa keskitytään lammas- ja vuohealaa ja jonka päätarkoituksena on vaihtaa näitä aloja koskevia jäsenvaltioiden hyviä käytäntöjä ja tietoja;
34. kehottaa komissiota laatimaan lammas- ja vuohealalta saatavien tuotteiden markkinointiin hyvien käytänteiden ohjeet, jotka voidaan sitten jakaa jäsenvaltioiden ja ammattijärjestöjen kesken;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota villantuotantoon ja -jalostukseen tukemalla tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihtoa koskevien ohjelmien täytäntöönpanoa villan jalostusketjuun osallistuvien tahojen kesken;
36. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tehdä villan kohdalla poikkeuksia sovellettaessa asetusta (EY) N:o 1069/2009 ja asetusta (EU) N:o 142/2011 eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelystä, koska kyseessä on tuote, jota ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi;

Markkinoiden parantaminen

37. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia hintojen avoimuuden lisäämiseksi näillä aloilla, jotta kuluttajat ja tuottajat saisivat tietoa tuotteiden hinnoista;
38. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan mahdollisuutta yhdenmukaistaa ruhoja koskevia järjestelyjä, jotta ne heijastavat todellisia kustannuksia vaarantamatta paikallisten rotujen takaamaa luonnon monimuotoisuutta, sekä mahdollisuutta perustaa eurooppalainen seurantakeskus, jossa seurattaisiin myös lampaan- ja vuohenlihan hintoja ja tuotantokustannuksia; korostaa, että on tärkeää seurata marginaaleja elintarvikkeiden koko toimitusketjussa, tukkuhinnat mukaan luettuina;
39. varoittaa, että muuttumattomana pysyvä tai vähenevä kysyntä ja suurempi tuotanto voivat johtaa tuottajahintojen alenemiseen;
40. muistuttaa, että asetuksen (EU) N:o 1308/2013 149 artiklan mukaisesti tuottajaorganisaatioihin ryhmittyneet lampaan- ja vuohenmaidon tuottajat voivat käydä yhteisiä sopimusneuvotteluja siten, että ei ylitetä 33:a prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta eikä 3,5:tä prosenttia unionin kokonaistuotannosta; korostaa, että kyseiset raja-arvot määritettiin ennen kaikkea lehmän raakamaidon tuotannolle ja ne ovat näin ollen rajoittavat ja soveltuvat huonosti pienten märehitijöiden tuotantoon, erityisesti kun viljelijät haluavat järjestäytyä paikallisiksi tuottajajärjestöiksi, monen ostajan tuottajajärjestöiksi tai kun heillä on vastassaan suuri teollisuusyhtymä;
41. kehottaa laatimaan täsmälliset indikaattorit, jotta voidaan valvoa paremmin vuohenlihan tuotantoa, kulutusta ja kauppaa, ja tekemään selvän eron aikuisten vuohien ja kilien välillä;
42. katsoo, että tuottajien neuvottelu- ja markkinavoimaa elintarvikeketjussa on parannettava ja että unionin muilla maatalous- ja karjankasvatusaloilla olemassa olevaa tuottajajärjestöjen ja toimialaorganisaatioiden välityksellä tapahtuvaa sopimusjärjestelyä vastaava järjestelmä on laajennettava lammas- ja vuohialalle sekä liha- että maitotuotteiden tuotantoon asetuksen (EU) 2017/2393 puitteissa saavutetun sopimuksen mukaisesti, jotta parannetaan alojen kilpailukykyä ja nykyistä alhaista tuottavuutta;
43. kehottaa rinnastamaan lampaanlihan suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän kinkun vastaavaan merkintään asetuksen (EU) N:o 1308/2013 172 artiklassa säädetystä tapauksesta, jotta voidaan lisätä mahdollisuuksia, joilla kysyntä ja tarjonta saadaan kohtaamaan;
44. panee merkille, että lampaan- tai vuohenmaidon tuottajaorganisaatiot tai niiden yhteenliittymät voivat jättää huomiotta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 149 artiklan mukaiset sitovat enimmäismäärät, jos ne harjoittavat taloudellista toimintaa

(menekinedistäminen, laadunvalvonta, pakkaukset, pakkausten merkinnät tai jalostaminen) yhdessä 152 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2017/2393;

45. kannustaa kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät vielä niin tee, laajentamaan ns. maitopakettin taloudellisen tuen koskemaan lampaan- ja vuohenmaitoa;
46. katsoo, että on estettävä lammas- ja vuohialan tuotteiden myynti alle tuottajahintojen;
47. pyytää komissiota tarkastelemaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa lampaan- ja vuohenlihan toimitusketjua (esimerkiksi tekemään eron aikuisten eläinten ja karitsojen tai vohlien välillä) ja varmistamaan, että kasvattajat saavat myynnistä kohtuulliset tulot;
48. korostaa tässä yhteydessä lampaasta ja vuohesta saatavien tuotteiden suoran markkinoinnin merkitystä;
49. kehottaa komissiota muokkaamaan maaperää suotuisaksi tuottajien ja tuottajajärjestöjen harjoittamalle suoramyynnille keinotekoisien hinnankorotusten rajoittamiseksi;
50. kannattaa lampaankasvatusalan paikallisten toimitusketjujen kehittämistä keinona lisätä lammastilojen tuloja ja parantaa kysynnän ja tarjonnan välistä tasapainoa ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kiinnittämään erityistä huomiota toimintalinjoihinsa, jotka koskevat paikallisia teurastamoja, jotka ovat välttämättömiä näiden paikallisten toimitusketjujen kehittämiseksi;
51. muistuttaa, että tuottajat voivat panna täytäntöön toimenpiteitä myös lampaan- tai vuohenmaidosta saatavan juustotarjonnan sääntelemiseksi suojatun maantieteellisen merkinnän ja suojatun alkuperänimityksen avulla asetuksen (EU) N:o 1308/2013 150 artiklan mukaisesti;
52. pitää myönteisenä, että näiden välineiden soveltamista on jatkettu myös vuodesta 2020 eteenpäin osana sopimusta, joka saavutettiin asetusta (EU) 2017/2393 koskevissa neuvotteluissa;
53. katsoo, että on tarpeen edistää viljelijöiden keskuudessa osuuskuntien kaltaisia yrityksiä, jotka parantavat niiden neuvotteluasemaa elintarvikeketjussa, tuovat lisäarvoa jäsenvaltioiden viljelijöiden tuotantoon ja toteuttavat toimia, jotka johtavat kustannussäästöihin tai joita on vaikea toteuttaa erikseen, kuten innovointia ja karjakonsultointia;
54. kannustaa niiden jäsenvaltioiden viranomaisia, joissa lammas- ja vuohialan ammattijärjestöillä on todistetusti intressejä näillä aloilla, laatimaan keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioita alojen kehittämiseksi ja tekemään ehdotuksia siitä, kuinka jalostusta voidaan parantaa ja kuinka tuotteita voidaan markkinoida;
55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään ohjelmia, joilla tuottajia kannustetaan perustamaan tuottaja- ja markkinointiryhmiä, harjoittamaan suoramyyntiä sekä tuottamaan erityismerkinnöin varustettuja, erityisominaisuuksia omaavia lampaan- ja vuohenliha- sekä lampaan- ja vuohenmaitotuotteita (kuten luomutuotteita tai alueellisia erikoisuuksia);

56. kehottaa komissiota helpottamaan hallinnollisia vaatimuksia sellaisten pienten vuohen- ja lampaanjuustohankkeiden käynnistämiseksi maatilalla, joiden avulla viljelijät voivat nostaa maatilansa lisäarvoa;
57. kehottaa komissiota tarkastelemaan uusia keinoja ja välineitä, joiden avulla näitä aloja voidaan auttaa selviytymään kriiseistä, vastaamaan maailmanlaajuisiin haasteisiin ja varmistamaan kestävä kehityksensä;
58. pitää välttämättömänä, että lammas- ja vuohialalla on kriisin ennaltaehkäisyyn ja hallintaan tarvittavia välineitä valmiina, jotta voidaan rajoittaa hintavaihtelua ja varmistaa tuottajille oikeudenmukainen tuotto ja investoinneille suotuisa ympäristö sekä se, että nuoret jatkavat maatilojen pitoa;
59. toteaa, että lampaan- ja vuohenlihan laatu riippuu suurella määrällä niiden ravintoresursseista ja että lammas- ja vuohialan kilpailuolosuhteet voivat sen vuoksi vaihdella huomattavasti alueelta toiselle EU:n sisällä;
60. kehottaa kansallisia viranomaisia varmistamaan tuottajien pääsyn markkinoille ja erikoistuneiden jälleenmyyntipisteiden perustamisen;

Brexit ja kauppasopimukset

61. pyytää komissiota analysoimaan, millainen tilanne lammaskarjankasvatuksella seuraa Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen jälkeen, ja kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet voimakkaiden markkinahäiriöiden estämiseksi ja luomaan myös hintoja ja markkinoita koskevan tehokkaamman turvaverkon alan suojelemiseksi brexitin vaikutukselta;
62. vaatii komissiota noudattamaan jatkossakin varovaisuutta uuden vapaakauppasopimuksen neuvottelemisessa Uuden-Seelannin ja Australian kanssa sillä välin, kun odotetaan vaikutusten arviointia brexitistä lammas- ja vuohialalle aiheutuvista vaikutuksista, etenkin kun on kyse EU:n Uudelle-Seelannille lampaanliha-alalla myöntämästä 287 000 tonnin teuraspainoekvivalentin kiintiöstä, josta käytetään keskimäärin 75 prosenttia ja josta noin 48 prosenttia päättyy Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ja EU:n Australialle lampaanliha-alalla myöntämästä 19 200 tonnin teuraspainoekvivalentin kiintiöstä, josta käytetään lähes 100 prosenttia ja josta noin 75 prosenttia päättyy Yhdistyneeseen kuningaskuntaan;
63. katsoo, että näihin uusiin vapaakauppasopimuksiin olisi sisällyttävä unioniin kohdistuvaa karitsanlihanvientiä varten Uudelle-Seelannille ja Australialle myönnetyn kiintiön segmentointi erillisiin kategorioihin, jotta tuore ja jäähdytetty liha voidaan erottaa pakastetusta lihasta; muistuttaa, että EU:ssa karitsaa markkinoidaan hyvin usein 6–9 kuukauden ikäisenä, kun taas Uudessa-Seelannissa ikä on useammin 12 kuukautta; korostaa, että EU:n markkinoille pääsyä koskevia etuuskohtelujärjestelmiä ei saa nostaa yli nykyisten tariffikiintiöiden;
64. muistuttaa, että parlamentti on määritellyt lampaanlihan erityisen arkaluonteiseksi Uuden-Seelannin kanssa käytävissä vapaakauppasopimusneuvotteluissa ja tukenut kaikkein herkimpien alojen mahdollista poisjättämistä 26. lokakuuta 2017 antamassaan

päätöslauselmassa, joka sisältää parlamentin suosituksen neuvostolle neuvotteluvaltuutuksesta Uuden-Seelannin kanssa käytäviin kauppaneuvotteluihin¹;

65. korostaa, että kaikkien vapaakauppasopimusten on oltava kaikilta osin EU:n tiukkoja eläinten hyvinvointia, ympäristönsuojelua ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien normien mukainen; toteaa, että Uuden-Seelannin nykyiset tariffikiintiöt vaikuttavat EU:n lampaanlihan tuotantoon;
66. toteaa olevansa huolissaan kirjeestä, jonka Yhdysvallat ja kuusi muuta suurta maataloustuotteiden viejämäata (Argentiina, Brasilia, Kanada, Uusi-Seelanti, Thaimaa ja Uruguay) lähettivät Yhdistyneen kuningaskunnan ja unionin edustajille Maailman kauppajärjestössä (WTO) 26. syyskuuta 2017 ja jonka syynä olivat sisäiset keskustelut mahdollisesta tuontitariffikiintiöiden uudelleenjakamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan ja unionin muiden jäsenvaltioiden kesken;
67. korostaa myös, että on tärkeää, että Yhdistynyt kuningaskunta säilyttää nykyisen osuutensa tariffikiintiöistä unionista eroamisensa jälkeen, ja että päästään tilanteeseen, jossa Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n markkinoille ei tuoda liikaa lampaanlihaa, jotta estetään kielteiset vaikutukset tuottajiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja EU:ssa;
68. ymmärtää, että Yhdistyneen kuningaskunnan lampaanliha-ala on riippuvainen unionin markkinoista, mutta katsoo, että tämä tilanne aiheuttaa sekä haasteita että mahdollisuuksia;
69. katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan lähdön unionista olisi tarjottava tilaisuus kehittää edelleen Euroopan lammasta- ja vuohialaa, jotta vähennetään EU:n riippuvuutta lampaan- ja vuohenlihan tuonnista Uudesta-Seelannista;
70. pitää valitettavana, että on yli 1 400 eurooppalaista maantieteellisillä merkinnöillä suojattua maataloustuotetta, joihin ei sovelleta automaattisesti samantasoista suojelua niillä kolmansien maiden markkinoilla, jotka EU:n neuvottelemat kansainväliset kauppasopimukset kattavat;
71. pyytää ottamaan huomioon lammasta- ja vuohialan tuottajien epävarman tilanteen tehtäessä uusia kauppasopimuksia kolmansien maiden kanssa ja erityisesti luokittelemaan ne herkiksi aloiksi tai jättämään ne kokonaan neuvottelujen ulkopuolelle, jotta ei vaaranneta millään tavoin eurooppalaista tuotantomallia tai haitata paikallista ja alueellista taloutta;
72. korostaa, että pääasiallisten lampaan- ja vuohenlihan viejäm maiden tuotantokustannukset ja -vaatimukset ovat huomattavasti alhaisemmat kuin vastaavaa toimintaa Euroopassa harjoittavilla;
73. korostaa, että näitä aloja olisi kohdeltava asianmukaisesti ottamalla esimerkiksi käyttöön tariffikiintiöitä tai riittäviä siirtymäkausia ottaen asianmukaisesti huomioon kauppasopimusten kumulatiivisen vaikutuksen maatalouteen ja jättämällä ne jopa neuvottelujen ulkopuolelle;

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0420.

74. korostaa tässä yhteydessä erityisesti vakavia ongelmia, jotka liittyvät eläinten hyvinvointiin sekä pitkistä kuljetusmatkoista kaukaisemmista maista tai kaukaisempiin maihin aiheutuviin ympäristöongelmiin;
75. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön lampaanlihatuotteille EU:ssa pakollisen merkitsemisjärjestelmän, jossa olisi mahdollisesti EU:n yhteinen logo, jotta kuluttajat voisivat erottaa EU-tuotteet ja kolmansien maiden tuotteet toisistaan; ehdottaa, että tällainen merkintä voitaisiin sertifioida käyttämällä tiettyjä edellytyksiä, mukaan lukien maatalan varmistusjärjestelmä ja alkuperämaamerkintä, jotta varmistetaan, että tuotteen alkuperä on kuluttajien tiedossa;
76. katsoo, että tällainen järjestelmä on suunniteltava siten, ettei sillä heikennetä nykyisten, jäsenvaltioissa ja alueellisesti käytettävien menekinedistämiseen tähtäävien merkintäjärjestelmien vaikuttavuutta;
77. kehottaa komissiota auttamaan vientimarkkinoiden avaamisessa EU:n lampaanlihalle ja teurasjätteille niissä maissa, joissa nykyään sovelletaan tarpeettomia rajoituksia;
78. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta lisätä vientiä Pohjois-Afrikkaan, jonka markkinat kasvavat ja jossa arvostetaan EU:n takaamaa laatua ja elintarviketurvallisuutta;
79. kehottaa komissiota laatimaan raportteja EU:n vuohen- ja lampaanliha- sekä -maitotuotteiden mahdollisista kohdemarkkinoista;
80. kehottaa komissiota edistämään EU:n viemien tuotteiden laatua erityisesti tiukkojen terveysvaatimusten ja jäljitettävyyden avulla, jotka takaavat Uudesta-Seelannista ja Australiasta tuotua lihaa korkealaatuisemman lampaan- ja vuohenlihan; toteaa, että EU:n laadulle antama erityinen painoarvo on asia, jota olisi korostettava, jotta kannustetaan eurooppalaisen lampaan- ja vuohenlihan kulutukseen;

Sähköinen tunnistusjärjestelmä

81. vaatii jäsenvaltioita ja komissiota tutkimaan mahdollisuutta yhdenmukaistaa toleranssitasot otettaessa käyttöön karjankasvattajille tahattomista virheistä lampaiden sähköisen tunnistamisen järjestelmän käytössä määrättäviä seuraamuksia sillä tiukalla edellytyksellä, että tämä ei johda suuremman virhemarginaalin hyväksymiseen kuin ennaltaehkäisevässä eläinten terveydenhoidossa ja kuin on perusteltua ”One Health” - lähestymistavan valossa;
82. pitää tärkeänä yhdenmukaistaa lähestymistapaa ja parantaa ennaltaehkäisevää eläinten terveydenhoitoa unionissa;
83. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi pantava lainsäädäntö täytäntöön ilman poikkeuksia;
84. korostaa, että korvamerkkien katoamisaste on suurempi laajaperäisesti laiduntavien lampaiden kohdalla luonnonhaitta-alueilla kuin tasankoalueiden karjan kohdalla, ja pyytää komissiota tunnustamaan tämän;
85. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan mahdollisuutta laatia paikallisiin tarkoituksiin yksinkertaistettu tunnistamisjärjestelmä pienikokoisille laumoille laajaperäisessä tuotannossa vaikuttamatta tuotteiden todelliseen jäljitettävyyteen ja

ottamaan käyttöön joustavampia ja kasvusuuntautuneempia säännöksiä, jotka koskevat elektronisten korvamerkkien käyttöä;

86. toteaa, että tunnistamisjärjestelmät olisi suunniteltava siten, että minimoidaan byrokratia; korostaa, että alhaisen tulotason tuottajat tarvitsevat rahoitustukea kalliiden ja pakollisten sähköisen tunnistamisen järjestelmien käyttöönottamiseksi;

Terveysteen liittyvät näkökohdat

87. huomauttaa, että eläintautien puhkeamisella on tuhoisia seurauksia eläinten, maanviljelijöiden ja paikallisten asukkaiden hyvinvoinnille;
88. korostaa, että ihmisten ja eläinten terveyden on oltava aina ensi sijalla;
89. korostaa, että tarvitaan enemmän toimia, joilla estetään rajatylittävä eläintautien puhkeaminen ja vähennetään antibiootiresistenssin vaikutusta sekä edistetään rokotamista, jotta voidaan estää tartuntatautien leviäminen lampaisiin ja vuohiin;
90. kehottaa komissiota tarjoamaan kannustimia ja tukea lampaiden ja vuohien kasvattajille, jotka voivat osoittaa, että he ovat saavuttaneet korkean rokotuskattavuuden eläintensä keskuudessa mikrobilääkeresistenssin torjumista koskevan Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelman mukaisesti, koska markkinoilla ei muutoin ole juurikaan kannustimia viljelijöille;
91. pyytää komissiota parantamaan kykyään vastata eläintautien, kuten bluetongue-taudin, puhkeamiseen muun muassa kehittämällä uuden eläinten terveyttä koskevan EU:n strategian, rahoittamalla tutkimusta, korvaamalla tappiot ja maksamalla tukiennakkoja;
92. kehottaa laatimaan suunnitelman, jonka tarkoituksena on ehkäistä uroskilien sairastuvuutta ja kuolleisuutta eläimen luontaisen arvon perusteella ja asettaa etusijalle sekä uroskilien että pukkien hyvinvointi;
93. kehottaa komissiota helpottamaan luotettavan immuniteetin antavien rokotteiden käyttöä ensimmäisenä toimenpiteenä mahdollisten tautiesiintymien torjumiseksi alalla;
94. korostaa tarvetta parantaa lampaille ja vuohille tarkoitettujen lääkkeiden ja eläinlääkinnän saatavuutta EU-tasolla tukemalla lääkealan tutkimusta ja selkeyttämällä markkinointilupia;
95. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan uudelleen luonnonvaraisten eläinten terveyden seuranta erityisesti alueilla, joilla laumoja kasvatetaan laajaperäisesti;

Petoeläimet

96. muistuttaa, että petoeläinten lisääntyminen johtuu muun muassa nykyisestä EU:n lainsäädännöstä, jonka tavoitteena on säilyttää kotoperäiset villieläinlajit;
97. kannattaa luontotyyppidirektiivin asiaa koskevien liitteiden tarkistamista, jotta voidaan hillitä ja hallita näiden petoeläinten leviämistä tietyillä laidunalueilla;
98. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tämän direktiivin mukanaantuoman joustavuuden näihin ongelmiin puuttumiseksi, jotta maaseutualueiden kestävä kehitystä ei vaaranneta;

99. korostaa, että tarvitaan puolueetonta, tieteeseen perustuvaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon eläinten käyttäytyminen, saalistajan ja saaliin suhteet, tarkka aluekohtainen luontotyyppidirektiivissä lueteltujen lajien saaliiksijoutumisriskin kvantifiointi, risteytyminen, lajidynamiikka ja muut käsiteltävissä ehdotuksissa esiintuodut ekologiset seikat;
100. korostaa, että karjaan kohdistuvat susien ja suojelemattomien suden ja koiran risteytymien hyökkäykset lisääntyvät huolimatta aina vain suurempien resurssien käyttöönotosta, mikä tulee yhä kalliimmaksi kasvattajille ja yhteisöille;
101. korostaa, että suositellut ja täytäntöönpannut toimenpiteet laumojen suojelemiseksi ovat nyt saavuttaneet rajansa, sillä eläinhävikki on kasvanut huomattavasti;
102. huomauttaa, että tämän tehottomuuden vuoksi herää kysymys ympäristöystävällisten karjankasvatusmuotojen, kuten laiduntamisen, tulevaisuudesta, sillä jotkut viljelijät ovat alkaneet pitää eläimiään suljetuissa ympäristöissä, mikä ei johda ainoastaan tulipalo- ja lumivyöryriskiä lisäävään valtaviin laajaperäisten alueiden hylkäämiseen, vaan myös maatilojen siirtymiseen kohti tehotuotantoon perustuvaa viljelyä ja karjankasvatusta;
103. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä paikallis- ja alueviranomaisia viljelijöitä ja muita sidosryhmiä kuullen harkitsemaan maaseudun kehittämistoimenpiteitä, joilla voidaan suojella laumoja, korvata asianmukaisesti petoeläinten hyökkäysten aiheuttamat vahingot, myös muiden kuin luontotyyppidirektiivillä suojeltujen petoeläinten, ja mukauttaa tuki laumojen täydentämiseksi;
104. pitää välttämättömänä ryhtyä toimiin petoeläinten suojeluaseman tarkistamiseksi Bernin sopimuksen yhteydessä;
105. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön kyseisen sopimuksen suositukset, jotta estetään koiran ja suden risteytymien leviäminen, sillä ne uhkaavat canis lupus -lajin säilymistä ja ovat hyvin suurelta osin vastuussa lammas- ja vuohilaumoihin kohdistuvista hyökkäyksistä;
106. panee merkille lammaskoiralajikkeiden uudelleenkäytön osittaisen onnistumisen keinona häätää pois sudet tai ainakin koiran ja suden risteytyvät;
107. ehdottaa ”susiasiamiehen” valitsemista toimimaan välittäjänä asianomaisten eri intressien välillä ja suojeluasemaa koskevissa kiistoissa, ja korostaa, että on kompensoitava susisurmista aiheutuneita menetyksiä, joissakin jäsenvaltioissa ”karhuasiamiehestä” saadun onnistuneen esimerkin mukaisesti;
108. kehottaa komissiota ottamaan huomioon toimintasuunnitelmasta luontoa, ihmisiä ja taloutta varten 15. marraskuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa esitetyt parlamentin suositukset;
109. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita alan työllisyystilanteen parantamiseksi kehittämään ohjelmia, joilla parannetaan vahti- ja lammaskoirien koulutusta ja koulutetaan niiden asianmukaiseen käyttöön karjatililla, ja parantamaan tätä tarkoitusta varten kiireesti rajatylittävää yhteistyötä ja ajatustenvaihtoa sekä onnistuneita lähestymistapoja viranomaisten, karjankasvattajien ja suojelijoiden välillä, kun kyse on suurista petoeläimistä;

110. kehottaa perustamaan suojeltuja laidunalueita, joilla suuria petoeläimiä voidaan säännellä, jotta suurten petoeläinten paluu ei johda takaiskuihin eläinten hyvinvoinnin kannalta suotuisissa maatalouskäytännöissä (vaeltamiseen perustuva lampaiden hoito, avoimet karsinat jne.) tai perinteisessä maanviljelyssä ja laiduntamisessa (vuoristolaiduntaminen);

Teurastamot

111. toteaa, että keskittyminen teurastamoalalla on kasvanut, mikä näkyy siinä, että koko lihateollisuusketju on lihanjalostusryhmittymien hallinnassa alkaen elävistä eläimistä aina pakattuun tuoreeseen lihaan asti, mikä ei johda ainoastaan elävien eläinten pidempiin kuljetusreitteihin, vaan aiheuttaa myös korkeampia kustannuksia ja heikompaa kannattavuutta tuottajille;
112. kehottaa komissiota määrittelemään tukitoimia teurastuskeskusten perustamiseksi ja yksinkertaistamaan lupamenettelyjä;
113. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään paikallisia verkostoja, joilla voi olla vipuvaikutus tulojen lisäämiseen, sillä ne helpottavat paikallisten ja siirrettävien teurastamojen perustamista, jotka ovat välttämättömiä näiden alojen strukturoimiseksi;

Koulutus

114. kehottaa jäsenvaltioita järjestämään alan edustajille koulutusta siitä, miten tuotteita voidaan hyödyntää siten, että ne voivat kilpailla muiden liha- ja maitotuotteiden rinnalla;
115. katsoo, että on välttämätöntä perustaa vuodenaikojen mukaiseen laiduntamiseen keskittyviä paimennuskouluja jäsenvaltioihin, joissa tämäntyyppinen kasvatus on yleisempää, ja pyrkii siten tarjoamaan karjankasvatukseen liittyvä vaihtoehtoinen työllistymismahdollisuus, joka edistää sukupolvenvaihdoksia ja samalla auttaisi vahvistamaan laiduneläinten kasvatuksen perinteisen ammatin arvostusta ja sosiaalista tunnustusta;
116. katsoo, että on välttämätöntä edistää ei vain innovointia (viljelykäytännöt, uudet tuotteet jne.), mutta myös lammas- ja vuohialan neuvontaa sekä perus- ja jatkokoulutusta;

Muut asiat

117. kehottaa komissiota panemaan asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön, etenkin 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 eläinten suojelusta kuljetuksen aikana, täytäntöön ja valvomaan sen täytäntöönpanoa;
118. pitää tarpeellisena noudattaa Euroopan unionin tuomioistuimen antamaa tuomiota, jossa todettiin, ettei eläinten hyvinvoinnin suojelu pääty EU:n ulkorajoilla ja että eläimiä Euroopan unionista vievien on sen vuoksi noudatettava eläinten hyvinvointia koskevia EU:n sääntöjä, myös EU:n ulkopuolella;
119. kiinnittää huomiota siihen, että monilla lampaan- ja vuohenkasvatusalueilla, erityisesti Välimeren alueella, on puutetta vedestä, mikä vain pahentaa maapallon lämpenemistä;

120. korostaa siksi, että on tarpeen varmistaa vesivarojen parempi hallinnointi toteuttamalla mukautuksia, joissa otetaan huomioon sateiden jakautuminen koko vuoden aikana sekä kestävyys;

o

o o

121. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.